

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittingsplaats Haarlem

Bestuursrecht

zaaknummers: AWB 21/4690 (beroep)
AWB 21/4691 (voorlopige voorziening)

**uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken en de
voorzieningenrechter van 13 januari 2023 in de zaak tussen**

eiser,

V-nummer
(gemachtigde: mr. J. Werner),

en

de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, verweerder
(gemachtigde: mr. K. van Iwaarden).

Procesverloop

Bij besluit van 25 september 2020 (het primaire besluit) heeft verweerder de aanvraag van eiser om een verblijfsvergunning regulier op grond van artikel 8 van het EVRM¹ afgewezen.

Bij besluit van 5 augustus 2021 (het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar van eiser ongegrond verklaard.

Eiser heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld. Eiser heeft ook de voorzieningenrechter verzocht om een voorlopige voorziening te treffen. Hij verzoekt verweerder te verbieden hem uit te zetten totdat de rechtbank op het beroep heeft beslist.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 20 september 2022. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde en tolk. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

Overwegingen

Het geschil

1. De rechtbank betreft bij de beoordeling de volgende feiten. Eiser is geboren op 1989 en heeft de Tanzaniaanse nationaliteit. Hij heeft in de periode 2014 tot en met 2020 drie asielaanvragen ingediend die niet hebben geleid tot het verlenen van een asielvergunning. Op 18 februari 2020 heeft eiser een aanvraag ingediend om verlening van

¹ Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

aan verblijfsvergunning op grond van artikel 8 van het EVRM. Eiser had een relatie met hierna: de moeder) en heeft met haar een zoon gekregen, is geboren op en heeft de Nederlandse nationaliteit. Eiser wenst ook verblijf op grond van het arrest Chavez-Vilchez² bij

2. Verweerder heeft de aanvraag van eiser afgewezen omdat er geen sprake is van een duurzame en exclusieve relatie tussen eiser en de moeder. Verder heeft eiser volgens verweerder niet aangetoond dat er sprake is van zodanige zorg-/opvoedingstaken voor dat gedwongen is het grondgebied van de Unie te verlaten indien eisers aanvraag wordt afgewezen.

3. Eiser heeft bevestigd dat de relatie met de moeder verbroken is. Het geschil gaat daarom enkel nog over de vraag of verweerder terecht eisers aanvraag om een verblijfsvergunning voor verblijf bij zijn zoon heeft afgewezen.

Beoordeling van het beroep

4. Eiser voert, samengevat, aan dat verweerder in het bestreden besluit ten onrechte heeft geoordeeld dat tussen eiser en geen sprake zou zijn van een afhankelijkheidsrelatie. Verweerder lijkt dit standpunt te hebben gebaseerd op het feit dat er ook een andere ouder is die een band met heeft en op de niet onderbouwde veronderstelling dat het zwaartepunt in de zorg- en opvoedingstaken altijd bij de moeder zou hebben gelegen. Het Hof van Justitie van de Europese Unie (het Hof) heeft in het arrest Chavez-Vilchez weliswaar relevantie toegekend aan de aanwezigheid van de 'andere ouder', maar niet geoordeeld dat die aanwezigheid op zichzelf beslissend is. In het recente arrest XU en QP³ heeft het Hof bovendien voor het eerst geoordeeld dat niet alleen artikel 24, tweede lid, van het Handvest⁴ een rol dient te spelen bij de uitvoering van artikel 20 van het VWEU⁵, maar ook artikel 24, derde lid, van het Handvest. Het gewicht dat het Hof toekent aan het contact tussen de minderjarige Unieburger en zijn beide ouders heeft verweerder volgens eiser ten onrechte miskend in het bestreden besluit.

4.1 Naar het oordeel van de rechtbank heeft eiser terecht aangevoerd dat artikel 24, derde lid, van het Handvest betrokken moet worden bij de beoordeling. Dat artikellid luidt: *"Ieder kind heeft het recht, regelmatig persoonlijke betrekkingen en rechtstreekse contacten met zijn beide ouders te onderhouden, tenzij dit tegen zijn belangen indruist."*

4.2 Het Hof heeft in het arrest Chavez-Vilchez onder meer overwogen:

"70. In het onderhavige geval moet, voor de beoordeling van het risico dat het betrokken kind, burger van de Unie, genoot zal zijn het grondgebied van de Unie te verlaten en hem dus het effectieve genot van de essentie van de rechten die artikel 20 VWEU hem verleent, zal worden ontzegd indien aan zijn ouder, onderdaan van een derde land, een verblijfsrecht in de betrokken lidstaat werd geweigerd, voor elk van de hoofdgedingen worden bepaald welke ouder de daadwerkelijke zorg over het kind heeft en of er een daadwerkelijke afhankelijkheidsverhouding bestaat tussen het kind en de ouder die onderdaan is van een

² Arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 10 mei 2017, Chavez-Vilchez, ECLI:EU:C:2017:354.

³ Arrest van het Hof van 5 mei 2022, XU en QP, ECLI:EU:C:2022:354.

⁴ Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

⁵ Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

derde land. In het kader van die beoordeling dienen de bevoegde autoriteiten rekening te houden met het recht op eerbiediging van het gezinsleven zoals dat is neergelegd in artikel 7 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, waarbij dat artikel moet worden gelezen in samenhang met de verplichting tot inachtneming van het in artikel 24, lid 2, van dat Handvest erkende hogere belang van het kind.

71. Voor die beoordeling vormt de omstandigheid dat de andere ouder, burger van de Unie, daadwerkelijk alleen de dagelijkse daadwerkelijke zorg voor het kind kan en wil dragen, een gegeven dat relevant is, maar dat op zich niet volstaat om te kunnen vaststellen dat er tussen de ouder die onderdaan is van een derde land is en het kind niet een zodanige afhankelijkheidsverhouding bestaat dat het kind genoopt zou zijn het grondgebied van de Unie te verlaten indien aan die onderdaan van een derde land een verblijfsrecht werd geweigerd. Om tot een dergelijke vaststelling te komen moeten immers, in het hogere belang van het kind, alle betrokken omstandigheden in de beschouwing worden betrokken, meer in het bijzonder de leeftijd van het kind, zijn lichamelijke en emotionele ontwikkeling, de mate van zijn affectieve relatie zowel met de ouder die burger van de Unie is als met de ouder die onderdaan van een derde land is, evenals het risico dat voor het evenwicht van het kind zou ontstaan indien het van deze laatste ouder zou worden gescheiden.”

4.3 Deze overwegingen heeft het Hof bevestigd in het arrest XU en QP⁶, en daaraan toegevoegd dat het in artikel 24, tweede lid, van het Handvest erkende belang van het kind, samenvalt met het recht van dit kind om regelmatig persoonlijke betrekkingen en rechtstreekse contacten met zijn beide ouders te onderhouden, zoals neergelegd in artikel 24, derde lid, van het Handvest. Verweerder heeft zich in het bestreden besluit echter beperkt tot de constatering dat het zwaartepunt van de zorg- en opvoedingstaken van bij de moeder ligt, en dat er geen directe noodzaak is voor om de Unie te verlaten als eiser daartoe genooddaakt is. In die situatie moet er volgens verweerder meer zijn dan een normale afhankelijkheidsrelatie tussen eiser en Het is de rechtbank onduidelijk waaraan verweerder dit criterium ontleent. Een toetsing zoals verweerder die volgens de arresten Chavez-Vilchez en XU en QP dient te verrichten, kan de rechtbank hierin echter niet lezen.

5. Eiser voert verder aan dat zowel hij als de moeder op schrift en op de hoorzitting heeft aangegeven dat zij geruime tijd met elkaar en met hebben samengewoond. En uit punt 69 van het arrest XU en QP volgt volgens eiser dat bij duurzaam samenwonen in beginsel het vermoeden bestaat dat er een afhankelijkheidsverhouding tussen ouder en kind bestaat, terwijl samenwonen als zodanig niet vereist is voor het hebben van een afhankelijkheidsverhouding. Ook heeft eiser het ouderlijk gezag over , hetgeen volgens het Hof ook een relevante omstandigheid is voor het aannemen van een afhankelijkheidsverhouding. Verder verwijst eiser naar de eerder in de procedure overgelegde stukken waaruit volgt dat hij een belangrijke rol speelt bij de zorg en opvoeding van

5.1 De rechtbank ontleent aan het verslag van 5 augustus 2021 van het op 12 juli 2021 gehouden gehoor het volgende (eiser is aangeduid als ‘betrokkene’ en de moeder als ‘referent’):

“De voorzitter vraagt hoe vaak betrokkene zijn kind zag sinds de geboorte. Betrokkene geeft aan dat hij sinds de geboorte tot 2020 ergens anders woonde. Referent geeft aan dat ze toen geen huis had en ze daardoor niet samen konden wonen. Ze verbleef destijds bij haar zus. (...)

⁶ Zie punt 66, 67 en 68 van het arrest XU en QP.

"Referent geeft aan dat zij in 2018 al een woning had gekregen maar destijds geen geld had om het huis op te knappen. Dit heeft ze in de loop van 2019 gedaan. Betrokkene geeft aan dat hij in die tijd naar de woning van de zus van referent ging om zijn kind te zien. Referent geeft aan dat zij toen naar school ging. Haar zus woonde in Blaricum.

De voorzitter vraagt hoe de zorgtaken waren verdeeld toen ze niet bij elkaar woonden. Betrokkene geeft aan dat hij de verzorgingstaken van het kind op zich nam als hij bij hem was. Toen referent bij zijn zus woonde kwam hij daar alleen in het weekend om zijn kind te zien. Hij heeft aan dat ze sinds 2020 bij elkaar wonen. Referent geeft aan dat hun kind overdag naar de opvang gaat.

(...)

De voorzitter vraagt aan betrokkene om aan te geven waarom hij niet terug zou kunnen keren naar Tanzania. Betrokkene geeft aan dat hij moet zorgen voor zijn kind wanneer zijn partner aan het werk is. hij geeft aan dat hij zijn kind elke dag wilt zien.

"Referent geeft aan dat betrokkene haar kan helpen omdat zij ook door wilt gaan met haar opleiding. Ze geeft aan dat ze bijna twee diensten per dag werkt en dit kan bewijzen. Ze geeft aan dat wanneer betrokkene een verblijfsvergunning krijgt, zij ook meer rust heeft. Ze werkt in de zorg en werkt op een dag soms 10, 12 of 14 uur en dit is heel zwaar voor haar. Ze geeft aan dat het heel pittig is om een kind alleen op te voeden."

5.2 In een schriftelijke verklaring van de moeder van 1 september 2020 staat:

"(...) onze zoon is bijna 2 jaar oud en hij is zo dol op de vader, de vader helpt mij met hem als ik aan het werk ben en als ik op school ben, gaat op passen. en die dagen dat hij op school is blijf ik met ! want wij hebben nog geen opvang voor ons kind gevonden wij staat nog steeds op de wachtlijst. ik ben een werkende student en het is moeilijk want ik doe dit helemaal alleen omdat de vader van mijn kind mag niet werken dus alle verantwoordelijkheid komt bij mij en ik moet rondkomen qua geld en alles. Het is niet leuk! hij is tot nu toe altijd in het leven van onze zoon geweest! Hij is er altijd geweest voor mij en onze zoon vanaf de dag dat hij in het ziekenhuis werd geboren tot de dagen dat hij ging voor controle en om vaccins te krijgen, hij is er altijd geweest.

De band die mijn zoon heeft met zijn vader is erg sterk en ik zal het graag willen hebben om zo door te gaan, want als hij er niet is, zal het mijn zoon pijn doen en het zal mij ook pijn doen en daarmee zou wij het heel leuk vinden als wij hem bij ons hebben.

Als hij nu moet gaan, moet hij met hem meegaan want ik kan het niet alleen, het zal zo veel voor mij zijn en natuurlijk kan mijn zoon niet daar naar toe omdat hij al hier gewend is en ik zit op school ik werk hier en hij heeft hier een toekomst en hij kan niet zonder een vader leven! want hij () is nu onze familie."

5.3 verbonden aan Stichting Vluchtelingkinderen die eiser heeft bijgestaan, heeft in de bezwaarprocedure schriftelijk verklaard dat eiser 'sinds de lockdown' bij zijn vriendin en kind woont en mede voor zijn kind zorgt.

5.4 Uit het dossier blijkt verder dat eiser heeft erkend en samen met de moeder het gezag over heeft. Ook blijkt daaruit dat eiser enige tijd met en diens moeder heeft samengewoond en dat hij bij de bezoeken aan het consultatiebureau aanwezig is geweest. Ter zitting heeft eiser toegelicht dat er nu nog steeds omgang is tussen hem en ondanks de verbreking van de relatie met de moeder, en dat hij dat ook zo wil houden. Verweerder heeft de verklaringen hiervoor en de genoemde omstandigheden niet betwist, maar heeft daarover gesteld dat daarmee nog niet is aangetoond dat er een zodanige afhankelijkheidsverhouding tussen eiser en is dat de laatste gedwongen is het grondgebied van de Unie te verlaten indien de aanvraag van eiser wordt afgewezen.

5.5 Gezien deze niet betwiste verklaringen en omstandigheden, die elkaar overigens ook ondersteunen, heeft verweerder echter niet de belangenafweging verricht die hij volgens de hiervoor genoemde arresten van het Hof had moeten verrichten. Ook in dit opzicht is het bestreden besluit niet zorgvuldig tot stand gekomen, heeft verweerder nagelaten de betrokken belangen daarin af te wegen en is het niet deugdelijk gemotiveerd.

Conclusie

6. Het beroep is gegrond. De rechtbank vernietigt het bestreden besluit omdat het is genomen in strijd met de artikelen 3:2, 3:4 en 7:12 van de Algemene wet bestuursrecht. Verweerder dient een nieuw besluit te nemen op eisers bezwaar, daarbij alle betrokken belangen te inventariseren en eiser zo nodig opnieuw te horen. Verweerder dient dat binnen acht weken na de dag van verzending van deze uitspraak te doen.

7. Omdat het beroep gegrond is moet verweerder het betaalde griffierecht aan eiser vergoeden. De rechtbank veroordeelt verweerder ook in de door eiser gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 1.674,- (1 punt voor het indienen van het beroepsschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van € 837,- en een wegingsfactor 1).

Voorlopige voorziening

8. Eisers beroep is weliswaar gegrond en de rechtbank vernietigt het bestreden besluit en draagt verweerder op om een nieuw besluit op het bezwaar te nemen, maar volgens het primaire besluit mag eiser een besluit op zijn bezwaar niet in Nederland afwachten. Eiser heeft daarom onverminderd belang bij het treffen van een voorlopige voorziening. Het belang van eiser om een nieuw besluit op zijn bezwaar in Nederland af te kunnen wachten, rechtvaardigt naar het oordeel van de voorzieningenrechter het treffen van zo'n voorziening. Hij schorst daarom het primaire besluit en verbiedt verweerder om eiser Nederland uit te zetten tot vier weken na de datum van een nieuw besluit op eisers bezwaar.

9. De voorzieningenrechter veroordeelt verweerder in de door eiser gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de voorzieningenrechter op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 837,- (1 punt voor het indienen van het verzoekschrift met een waarde per punt van € 837,- en een wegingsfactor 1).

zaaknummers: AWB 21/4690 en AWB 21/4691

6

Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- draagt verweerder op om binnen acht weken na de dag van verzending van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak;
- bepaalt dat verweerder aan eiser het griffierecht van € 181,- moet vergoeden;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser tot een bedrag van € 1.674,-.

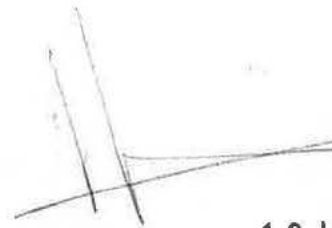
De voorzieningenrechter:

- schorst het primaire besluit en verbiedt verweerder om eiser Nederland uit te zetten tot vier weken na de datum van een nieuw besluit op eisers bezwaar;
- bepaalt dat verweerder aan eiser het griffierecht van € 181,- moet vergoeden;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser tot een bedrag van € 837,-.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M. Kraefft, rechter, tevens voorzieningenrechter, in aanwezigheid van mr. C.H. Gall, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 13 januari 2023.

De griffier is verhinderd te tekenen.

griffier

rechter

13 JAN 2023

afschrift verzonden aan partijen op:

Coll:

Voor eensluidend afschrift.
De griffier van de rechtbank te Den Haag

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan, voor zover het de hoofdzaak betreft, binnen vier weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.